

1. To, že jste zvědaví tak tuze,
dnes čistého vám naliži,
jak vlastně lidstvo přišlo k duze,
no, a já ke své Marii.

R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
díky ti, Marie, díky za ten pohled.

2. Marie vzala si sklenku mléka
a na tři doušky ho vypila,
pak na louce se z trička svlékla
a přivábila motýla.

R:

3. Motýl jí used' na rameno
a potom slétl ještě níž,
Bůh, když to viděl, řekl: ženo,
ty už mě zase pokoušíš.

R:

4. Pak rozplakal se marnou touhou
a stvořil duhu ze svých slz,
je barevná jak motýl s loukou
a oblá jako její prs.

R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
díky ti, Marie, díky,
já seděl u okna, ostřil dalekohled,
díky ti, Marie, díky, za ten pohled.